

Bana väg för Herren

Predikan i Gustaf Adolfskyrkan Tredje Advent 2024-12-15 av Arne Wikström

För några år sedan var jag på en fantastisk glasutställning på Historiska museet. Vid ett av konstverken höll vår guide en utläggning om att bygga en bro över en depression. Ordet "de-pression" på engelska har också betydelsen av att något är så nedpressat att det inte går att komma över till andra sidan om man inte bygger en bro över. Konstverket heter mycket riktigt "bridge" (bro). Jag tyckte det var en fin "predikan" vi fick höra. Det berättar om något som gör att jag kan ta mig över det svåra och oframkomliga.

Deppade människor finns det gott om. Ibland är vi lite smådeppade bara, vi har en tung dag. Men ibland griper den tunga depressionen oss. Man kan vara så nedpressad att man inte på villkors vis kan ta sig över till andra sidan. Då måste en bro byggas.

Gud byggde en bro för människan. Det är det som advent och jul handlar om. I Jesaja-texten (Jes 9) som vi alltid läser i våra julgudstjänster berättas det om detta brobygge. Det handlar om ett folk i mörker och ångest. Men natten skall vika, *det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus*.

Vad är det för ljus? Vad är det för bro som byggs över den oframkomliga marken? Vem skingrar ångesten? Svaret finns hos profeten: *Ty ett barn har fötts, en son är oss given*. Det handlar om Jesus Kristus – Gud som föddes som människa.

När Jesus föddes blev människor glada. Precis som profeten förutsäger: *Du låter jublet stiga, du gör glädjen stor*. (Jes 9:3)

Glädjen är själva tecknet. Anders Piltz, som är professor och katolsk munk i Lund – och en av mina personliga favoritförfattare – sa i en radiogudstjänst att ordet glädje saknas i moderna uppslags-

verk. Ordet före-kommer inte heller i Sigmund Freuds författarskap. Hur ska man tolka det? Freud har med sin lära om psykoanalysen påverkat tänkandet och världsbilden i hela världen de sista hundra åren. Glädjen är inte särskilt påfallande, men ångesten är märkbar. Jag skyller inte på Freud, men ställer bara frågan.

Ordet evangelium betyder en god och glad nyhet. *Fukuin* = "det lyckliga ljudet" heter det ordagrant på japanska. Ängeln sa till herdarna: "Jag bär bud till er om en stor glädje".

Och herdarna kände igen Jesus som Frälsaren. De vise männen från Österlandet kände igen honom. Och de fylldes "av en övermåttan stor glädje" (Matt 2:10)

Den som känner igen Jesus som Frälsare fylls av glädje. Den som inte känner igen Jesus kan i stället bli rädd – som Herodes.

Glädjen är en bristvara i vår tid. Men den behövs. Åtminstone en rännil för att vi skall överleva. Det måste finnas en *bottenglädje* som räcker i alla bottenlägen. (Majken Johansson)

Det finns mycket av glädje i adventsbudskapet:- Guds rike är nära! – Tro evangelium – glädjebudskapet. Men som alltid finns det en annan sida. I psalm 609 skriver Margareta Melin:

*Advent är mörker och kyla.
På jorden är krig och kallt.
Man drömmer om fred
och om vänskap,
Men bråkar oss slåss överallt.*

Visst är det mörker och kyla. Det har varit en del ruggiga dagar. Och kanske är det fler än jag som vissa kvällar när teven stängs efter Aktuellt som suckar och

säger "tänk att man bråkar och slåss överallt".

Vi står på åskådarplats och följer utvecklingen i världen med oro. Vi hör om krig, terror, svält, nöd och elände. Hur skall det gå i Libanon? frågar vi oss. Och i Israel – Gaza? Och i Syrien? Och Sudan? All information orkar vi inte ta in. Vi måste avskärma oss – för att överleva.

Men vi drömmer om en annan värld. Allt sedan min ungdom har jag gärna sjungit – och jag tror att vi är många som har sjungit med:

*I natt jag drömde något som
jag aldrig drömt förut.
Jag drömde det var fred på jord
och alla krig var slut.*

Ja visst. Vi drömmer. Och har du hört Martin Luther King säga: "I have a dream" så glömmer du det knappast. Men ändå. Margareta Melin har rätt när hon säger: "Man drömmer om fred och om vänskap men bråkar och slåss överallt."

Det verkar hopplöst. Är det bara mörker och kyla? Är det kört? För oss och för jorden? Har Gud något att säga oss i denna situation?

*Advent är mörker och kyla.
Vi tänder ett ljus och ber:
Förbarma dig Gud över jorden,
all nöd, all förtvivlan du ser.*

Det pågår en kamp i tillvaron. Gud har själv gått in i kampen. Tala om David och Goliat! Men här kommer Gud som ett nyfött barn. Han hamnar genast i en kall, smutsig och illaluktande värld. All världens ondska mot ett litet barn! Men vi vet att han vann den kampen. Och det är den glada nyheten – evangeliet!

Natten skall vika där ångest nu råder
säger profeten. (Jes 9:1) Ett tilltal rakt in i vår samtid.

Visst är advent mörker och kyla, men det handlar också om glädje. Om att trots mörkret kunna se Frälsaren.

Jesus har kommit och byggt den bro som går över depressionen, över det som jag inte kan ta mig igenom själv. "Det går en bro från tro till ro" sjunger Bo Setterlind (Psalm 303:3)

Många av oss går lätt ner i självföraktets depression. "Jag duger inte, jag förtjänar att bli bortstött, förbigången, ratad och övergiven." Vi är många som gång på gång går in i denna fälla.

Temat för denna söndag är *Bana väg för Herren*. Och att bana väg för Herren är att vara med i brobygget. Johannes döparen var en mäktig brobyggare. Och Maria. En ung tonårsflicka som inte riktigt förstod hur det skulle gå till, men som sa: *Se, jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.*

Och i dag behöver Gud många brobyggare. Depressionerna är tyvärr många. Att tända ett ljus för någon är att vara brobyggare. *Att gärna åt sin nästa råd, hjälp och glädje ge*, som Wallin sjunger (Psalm 177:2) är att bygga en bro över mörka vatten. *Like a bridge over troubled waters I will lay me down.*

"Var inte rädd" sa ängeln till Maria. Och han säger samma sak till oss i dag. "Var inte rädd..... du har funnit nåd hos Gud." Var inte rädd i denna värld där man bråkar och slåss överallt. Var inte rädd, du har funnit nåd hos Gud.

*Advent är väntan på Kristus.
Kom Herre, kom hit i tid.
Och lär oss ta hand om varandra
Och leva tillsammans i frid.*